Vincent Panabieres: ?A Catalunya del Nord s?ha despertat un sentiment d?orgull de ser català?

Catalunya Nord | 30-01-2020 | 19:46

Vincent Panabieres

Com explica Vincent Panabieres, regidor a l?Ajuntament de Morellàs i les Illes i consultor en Relacions Internacionals, l?arribada del procés independentista ha modificat l?obertura i la visió de la població nord-catalana i del món polític cap al sud. Ho detalla abans de subratllar el fort agermanament que existeix entre Catalunya del Nord i del Sud i, també, la solució que segons el seu parer hauria de tenir el conflicte polític entre Catalunya i Espanya: ?La solució només pot passar per les urnes, el diàleg i la unitat entre partits polítics i la societat civil?.

Com definiria les relacions transfrontereres entre els pobles de Catalunya del Nord i del Sud?

Vincent Panabieres. Les relacions transfrontereres són la resposta més eficient a certes problemàtiques locals generades per la frontera. Excepte les grans ciutats, els petits pobles sols només poden fer accions puntuals, i tot i que avui dia es fan projectes interessants, són massa puntuals. Els nostres territoris són complementaris, necessitem una visió política global compartida de banda i banda per a superar l'efecte negatiu de la frontera, si no seguirà sent residual. Estem només al cinc per cent del potencial del que podríem fer o, més aviat, del que hauríem de fer.

El procés independentista ha modificat d'alguna manera aquestes relacions?

V. P. No, no crec que el procés hagi canviat les relacions transfrontereres. El que ha modificat és l'obertura i la visió de la població i del món polític cap al sud. El transfronterer necessita conèixer-se entre i això és el que faltava, és un bon primer pas que permet teixir relacions fortes entre les persones. Espero que més endavant es podrà concretar amb més projectes i una visió conjunta.

Existeix un sentiment d'agermanament global a Catalunya del Nord contra la repressió política i judicial que pateix Catalunya?

V. P. Sí, sense cap mena de dubte. Tant el món polític i econòmic com la societat civil s?han espantat davant de la dura repressió que els nostres germans han patit i pateixen encara avui. Les reaccions, les mostres de suport i de solidaritat van ser molt nombroses en aquest sentit. Això no

vol dir que s'hagi despertat un sentiment independentista al nord, sinó un sentiment d'orgull de ser català, perquè el que passa és vergonyós.

El sentiment d'orgull de la nostra identitat catalana és un primer pas i, el fet de ser considerat com a territori català "lliure" de la repressió física, fa que passem a ser un centre d'interès. I això ens ho prenem amb il·lusió i amb molta responsabilitat.

Segons el seu parer, quina ha de ser la solució per desencallar aquesta situació convulsa?

V. P. La solució només pot passar per les urnes, el diàleg i la unitat entre partits polítics i la societat civil. La falsa democràcia espanyola està superada per les demandes democràtiques de Catalunya, l'única resposta que va trobar va ser la repressió i vam veure quina imatge desastrosa va generar en àmbit internacional. Hem de pressionar votant, Madrid no podrà actuar igual amb un nou referèndum. Més democràcia, aquest és el repte del segle XXI pels Estats occidentals.

Si parlem de les tradicions i la llengua catalana, quin és el seu estat de salut a Catalunya del Nord?

V. P. Les tradicions encara són vives i potents: molts pobles segueixen fent festes majors, sardanes, celebrant Sant Jordi? Ara bé, la situació de la llengua és molt diferent. L'estat actual del català és terrible, però estic convençut que els polítics tenen la clau per recuperar el seu ús.

Primer de tot, i és evident, l'escola ha de tenir un paper clau. Cal generalitzar l'aprenentatge de la llengua a totes les escoles, un fet que, a més a més, respon a una demanda de més del vuitanta per cent de les famílies! En segon lloc, cal tenir en compte el sud, i no parlo d'independència, sinó d'interès. És a dir, cal canviar les mentalitats i mostrar que molt a prop tenim la capital del sud d'Europa, una regió molt dinàmica amb unes universitats de nivell mundial i un dinamisme econòmic increïble. Un exemple senzill: els estudiants de fisioteràpia passen la frontera sense cap problema perquè hi veuen un interès i el català no és una barrera. Quan deia que les relacions transfrontereres només estaven a un cinc per cent del seu potencial parlava d'això, precisament, la feina més important és trencar la barrera mental que representa la frontera i ?open your mind? cap al sud.

Autor: Redacció